

27. dets. 1950. a. toimus TPI-s üliõpilaste, teenistujate ja õppejõudude üldkoosolek ENSV Ülemnõukogu valimiste keskkomisjoni liikme valimiseks. Keskkomisjoni liikmeks esitati ja valiti ühel häälel Tallinna Polütehnilise Instituudi direktor — Richard Tooma poeg M a h l.

MEIE KOMSOMOL AASTAVAHETUSEL

Tehes praegu aastavahetuseks töökokkuvõtet, tuleb tunnustada, et vaatamata mõnedele edusammudele, pole TPI komsomoliorganisatsioon veel suutnud rakendada kogu oma jõudu õppetöö tulemuste parandamiseks ja üliõpilaste ideelis-poliitilise taseme tõstmiseks. Esineb küllalt veel selliseidki nähtusi, kus üksikud komnoored ise on õppetöös mahajääjate hulgas ja rikuvad õppe- ja ühiskondlikku distsipliini (Ottenson E-13). Meie ei võitle veel küllaldase otsustavuse ja printsiipsaalsusega väärnähte vastu oma endi ridades ning kogu üliõpilaskonna hulgas.

Algaval uuel aastal on meie ülesandeks teha otsustav pööre oma töös, asuda sellele kohale, millel meil on tarvis seista — parteiorganisatsiooni aktiivse võitlusabilise kohale.

Meie esimeseks kohustuseks on edukalt läbi viia eelseisev eksami sessioon. Eksamid sooritada võimalikult heade tulemustega ise ja endaga kaasa viia kogu rühm — see on iga komnoore ülesanne. On tarvis kindlustada, et eksameile ilmuksid ettenähtud ajal kõik üliõpilased hästi ettevalmistatult.

Senini on komsomoli organisatsiooni edukat tööd takistanud komsomoligruppide nõrkus õpperühmades. Komsomoliorganisatsioonid ei ole veel saanud kõigjal selleks juhtivaks jõuks, kes koondaks oma ümber eesrindlikumad üliõpilased. Meil on tarvis saavutada, et iga õpperühmas, teaduskonnas, kogu TPI-s kujuneks komsomoliorganisatsioon paremate töötulemuste eest aktiivset võitlejaks organisatsiooniks. Sealjuures tuleb komsomolikomiteel ja teaduskonna büroodel erilis tähelepanu pöörata komsomoligruppidele kui otsustavale lülile selle ülesande täitmisel.

Põhiline ülesanne on teha lõpp passiivsele suhtumisele väärnähetesse ja luua grupis terve võitlusmeeleolu. Komsomoligruppe tuleb selleks abistada senisest palju enam. On vaja sisse seada regulaarne õppus gruppidele, kus nad võiksid ettekannete näol ja kogemustevahetamise korras saada praktilist abi ja juhtnööre oma töös. Senini on see puudunud. Samuti on oluline tugevdada sidet komsomoligruppide, büroode ja komitee vahel.

Eriti oluline on järgneval aastal parandada poliitkasvatustöö taset. Siin tuleb rõhku panna poliitinformaatorite seminaridest osavõtule ja kaotada nähe, et paljudest õpperühmadest ei ilmuta seminaridesse, seega aga ei toimu neis õpperühmadest ka poliitunnid. S. t., et üliõpilased ei tunne veel küllaldast huvi meie maa siseelu ja välispoliitika tähtsamate küsimuste vastu. Meil tuleb kindlustada, et tulevased nõukogude insenerid suudaksid küllaldaselt orienteeruda poliitilises küsimuses. Poliitinformatsioonid, teoreetilised konverentsid, üldpoliitilised loengud — kõik see on osa üliõpilaste kommunistlikust kasvatuses, abistab nende maailmavaate kujunemist.

Komsomoliorganisatsiooni peamine töö järgneval semestril peab seisnema oma ridade koondamises tugevaks, ühtseks organisatsiooniks range distsipliini ja võitlusvaimuga. Kõik organisatsioonilised ja kasvatuslikud vahendid, meetodid ja töövormid on tarvis rakendada selleks, et meist kujuneks tõsine eesrindlik väesalk üliõpilaskonna hulgas, kes ei karda raskusi, halastamatult paljastab puudusi ja võitleb nende edasi viimise eest.

V. KALDMAA

Tallinna

Polütehnik

TALLINNA POLÜTEHNILISE INSTITUUDI PARTEIORGANISATSIOONI, DIREKTSIOONI, ELKNU KOMITEE JA TEENISTUJATE NING ÜLIÕPILASTE AMETIÜHINGUKOMITEEDE HÄALEKANDJA

Nr. 27 (43) Laupäeval, 30. detsembril 1950. a. II aastakäik

UUE AASTA KUNNISEL

On möödunud 1950., viimane NSVL rahvamajanduse taastamise ja arendamise viisaastaku aasta. Nõukogude Liidu töötajad on viisaastaku plaani tagajärjekalt täitnud ja ületanud.

1950. aastal kogu progressiivne inimkond nõukogude rahva ja Suure Stalini eesotsas, pidas — ja peab ka edaspidi — tagajärjekat võitlust uue sõja õhulajate vastu, — võitlust rahu eest. Enamus inimkonnast asub rahu eest võitlejate pool.

Vaatamata ameerika-inglise imperialistide hüsteerilisele kampaaniale uue maailmasõja vallapäästmiseks kogu nõukogude rahvas ka 1950. aastal ei lasknud end kõrvale kiskuda igapäevases järjekindlast tööst meie tööstuse ja põllumajanduse toodangu edasise suurendamise, töötajate heaolu tõstmise ja meie Suure Kodumaa võimsuse kindlustamise eest.

1950. aasta oli märgatava kasvu aastaks ka Tallinna Polütehnilise Instituudi. Üliõpilaste arv instituudis on ületanud 2100 inimest, on avatud kaks uut teaduskonda, instituudi laboratooriumid ja tökojad on laiendatud uute sisseseadetega jne.

Eriti tähtsad on positiivsed niiked instituudi õppeelus õppetöö kvaliteedi joonel. Üliõpilased on enam sügavamalt omandamas teadmisi ja on asunud neid tihedamalt seostama praktilise tootmisega.

Rida üliõpilasi on tootmispraktikal esitanud tähtsaid ratsionaliseerimisetepanekuid tehnoloogiliste protsesside parandamiseks, paljud üliõpilased töötavad intensiivselt üliõpilaste teaduslikus ühingu ja on viinud lõpule huvitavaid ja tootmisele tähtsaid uurimusi. Üliõpilaste diplomtööd ja -projektid olid möödunud aastal kõige tihedamalt seotud tööstusettevõtete konkreetsete küsimustega, jne.

Üliõpilaste seflustöö areng ettevõtete ja nende laialdane osavõtt agitatsiooni tööst instituudi rajoonis eriti kohalike nõukogude valimiste ajal näitavad omakorda, et ühiskondlik töö instituudis liigub ülesmäge.

Muidugi aga kõik see ei pea meid veel rahuldama, kuna meil on veel ka väga palju puudusi ja kuna saame töötada märksa paremini, kui töötame praegu.

On saabumas uus, 1951. aasta. Sellel uuel aastal seisab meie ees terve rida ülesandeid, millistest peamiseks on — õppida paremini, kui oleme õppinud seni.

Tuleb instituudi kõigi organisatsioonide kaasabil saavutada seda, et kehtestuks rangeim õppedistsipliin, et mitte ainult loengutest osavõtt kujuneks sajabrotsendiliseks, vaid et ka õppematerjali kodus läbitöötamine algaks juba esimesel õppepäeval. Tuleb saavutada, et mahajääjaid üliõpilasi instituudis ildsed ei oleks. See on võimalik, kui kõik üliõpilasarühmad ise korralikult asjast kiinni haaravad. Selleks tuleb õpperühmade võtta endale moraalne vastutus rühma iga üliõpilase eest, — tema käitumise ja õppedukuse eest. Rühm peab teravalt reageerima rühma liikmete õppedistsipliini kui ka käitumiskultuuri igasugusele rikkumisele.

1951. aastal tuleb pöörata enam tähelepanu eeskujulikema sisekorra kehtestamisele instituudis endas. Tuleb meeletada, et isegi nn. pisiasjad, nagu valju jutlemine koridorides, suitsetamine selleks mitte lubatud kohtades jms, häirivad normaalset tööd ja kahjustavad kogu instituudi kollektiivi.

1951. aastal tuleb veelgi laialdasemalt ja — mis on peaasi — sügavamalt arendada poliitkasvatustööd. Suurte ja ammendavate üldpoliitiliste ettekannete kõrval on vaja rohkem ettekandeid, loenguid ja kunstilisi esinemisi ka üldkultuurilistes küsimustes (pedagoogika, kirjanduse, muusika alalt, kohtumiste korraldamist kultuuritegelastega jne.). 1951. aastal tuleb teha kõik selleks, et ühisel jõul tõsta tarvilikule kõrgusele ka instituudi kunstiline isetegevus.

1951. aastal tuleb veelgi enam arendada meie sidet tootmisettevõtete ja saavutada, et kasu meie koostööst tootmisega kujuneks tööstusettevõtetele kõigiti käegakatsutavaks, — et inimesed tootmisel saaksid ütelda, et nad igati tunnevad abi niisuguselt suurelt kollektiivilt nagu on seda TPI professorite, õppejõudude ja üliõpilaste kollektiiv.

Tööd, seltsimehed, saab 1951. aastal olema kahtlematult palju. Saab arvatavasti esinema ka suuri raskusi, aga pole kahtlust, et meie instituudi kollektiiv tuleb oma ülesandega uuel aastal toime veelgi paremini, kui möödunud, 1950. aastal.

TPI direktor R. MAHL

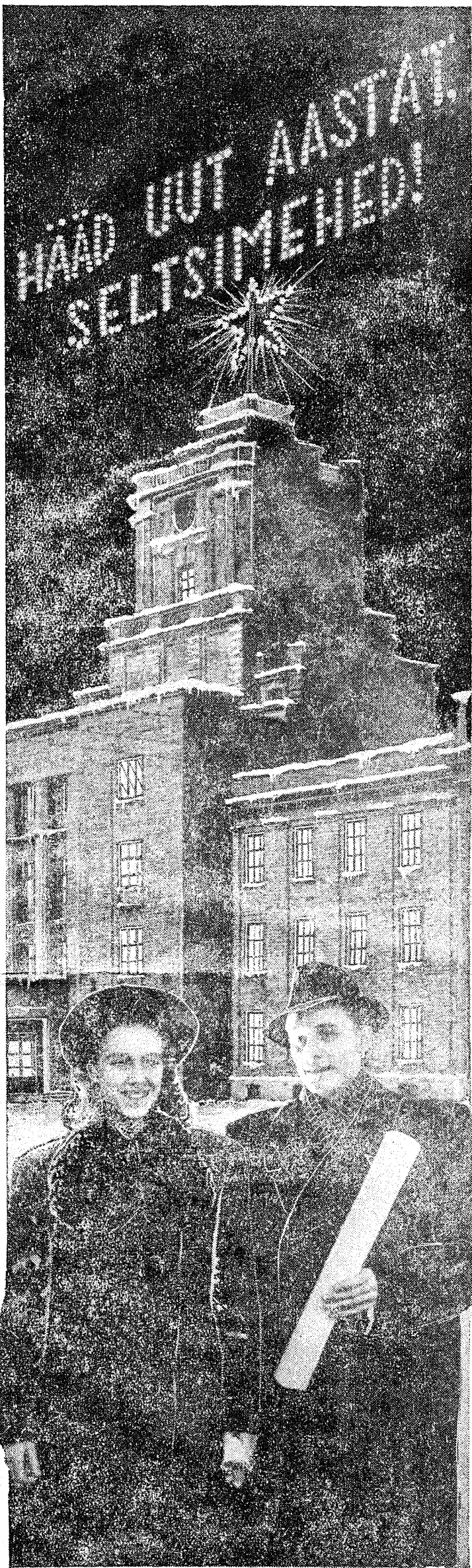
Üks iseloomustav näide

TPI mehaanikateaduskonnas on kõikide kateedrite juures suuri puudujääke õppejõudude kvalifikatsiooni tõstmise küsimuses. Üsna iseloomustav selles suhtes on olukord TPI soojus-energeetika kateedris. Kateeder on komplekteeritud dotsentidega, vanemõpetajatega ja assistentidega. Üks kateedri õppejõud omab tehniliste teaduste kandidaadi astme, kuna ülejäänud õppejõududest on kõige lähemal kandidaadi teadusliku astme taotlemisel v. õp. Rozanov, kes ühe Leningradi instituudi juures lõpetas oma dissertatsiooni eksperimentaalsena.

Olukord, kus enamus kateedri liikmeid ei oma kandidaadi astet, on mitterahuldav ja tingib senisest märksa suurema tähelepanu osutamist õppejõudude dissertatsioonide valmimisele. Kateedri

õppejõud on teinud õppetöö kõrval iseseisvat uurimistööd, kuid seda enamuses niivõld omaette nokitsedes, ilma juhendamise ja konsultatsioonita, ilma et tööd oleks vormistatud kandidaaditööna, omamata kaitsmise tähtaega jne.

Et kohapeal, Tallinnas, puuduvad kvalifitseeritud juhendajad kandidaaditöödele soojus-energeetika erialal, on võimalik kandidaaditöö teostamine ainult Moskva ja Leningradi kõrgemate õppe- või teaduslike asutuste juhendamisel. Kui seda kateedri töötajad smd. Toomaspoeg, Opik, Truumägi kõige lähemal ajal arvesse ei võta, mitte leides oma töödele juhendajaid ja konsultante, muutub nende uurimistööde jätkamine üsna perspektiivituks kandidaadi astme taotlemise suhtes. I. ÖPIK.

TPI osa vabariiklikus a/ü-s

26. ja 27. detsembril 1950. a. toimus ENSV kõrgemate koolide ja teaduslike asutiste töötajate ametiühingute II vabariiklik konverents.

Pärast üksikasjalise otsuse vastuvõtmist, mis näitas esinevat puuduste kõrvaldamise teid ja edaspidi töösuundi, valiti 23-liikmeline Ametiühingu Vabariiklik Komitee. TPI-st valiti komiteesse sm-d Jõgi, Päss, Schmidt, Zagrivina, Voldek, Oserov, Valdek ja Beekman ning komitee liikme kandidaatideks Jalakas ja Terno.

27. detsembril 1950. a. toimus uue valitud vabariikliku komitee koosolek, kus valiti 9-liikmeline vabariikliku komitee presiidium.

Presidium oma koosolekul jaotas liikmete vahel ametid järgmiselt: esimees Reiman (Teaduste Akadeemia), vastutav sekretär Jõgi (TPI), õppe-tööstustöökaitse sektor Voldek (TPI), kultuurmasstöö sektor Masing (TA), Päss (TPI), töökaitse sektor Oserov (TPI), elamu-heaolu sektor Beekman (TPI), varustussektor Zagrivina (TPI).

